

ὑπὸ Martini περιγράφεται ἔνθ' ἀνωτ. ὁ 6η' ἀριθ. 50 (c. 136) κωδίζ-
εῖς ἐν Ρώμῃ Bibliotheca Vallicellana, τοῦ 16^{ου} αἰ., περιέχων:
«βησσαρίωνος καρδινάχους τοῦ εὐκτ. τούτου, περὶ τοῦ εἰς ἱερᾶς
εὐχαριστίας μυστηρίου καὶ ὡς τοῖς τοῦ κυρίου ῥήματι μάλιστα τε-
λειοῦται καὶ ἱερουργεῖται»

Ἀρχ. Τοῦ ἱεροῦ εἰς ἐνδύξιν.

Τελ. ἀπορρίπτουσιν. Τέλος.

Κανονισμὸς: Ἐξιβάθη εὖ ἑαυτοῦ πρωτοτύπου ὡς ἦν δυνατόν.